

قرآن کریم غفلت از خدا را مساوی با لهو می‌داند

عضو هیئت علمی دانشگاه شهید رجایی با اشاره به آیه شریفه «رَجُلٌ لَا تُلْهِهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ»، اظهار کرد: قرآن کریم در این آیه شریفه، غفلت از خدا را مساوی با لهو دانسته است.

عضو هیئت علمی دانشگاه شهید رجایی با اشاره به آیه شریفه «رَجُلٌ لَا تُلْهِهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ»، اظهار کرد: قرآن کریم در این آیه شریفه، غفلت از خدا را مساوی با لهو دانسته است.

سید محسن میرباقری، عضو هیئت علمی دانشگاه شهید رجایی، در گفت‌وگو با خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا) با اشاره به آیه شریفه 37 از سوره مبارکه نور اظهار کرد: خدای متعال می‌فرماید: «رَجُلٌ لَا تُلْهِهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ؛ مردانی که نه تجارت و نه داد و ستدی آنان را از یاد خدا و برپا داشتن نماز و دادن زکات به خود مشغول نمی‌دارد».

وی افزود: خداوند در آیات قبل - فِی بُیُوتٍ أُذِنَ لِلَّهِ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِیْهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِیْهَا بِالْعُدُوِّ وَالْآصَالِ - اذن داد که این خانه‌ها پایگاه ذکر باشد و مردم بروند با ائمه هدی و اهل بیت (ع) سخن بگویند، در صبح و شام، عده‌ای خداوند را تسبیح می‌کنند. بعضی مفسران تسبیح در این آیه را به نمازهای نافله معنی کرده‌اند؛ یعنی بروند و در سفرهای زیارتی نماز بخوانند، چه کسانی چنین می‌کنند؟ کسانی که تجارت، خرید و فروش و به طور کلی، شئون دنیا آن‌ها را از یاد خدا به لهو نمی‌اندازد.

عضو هیئت علمی دانشگاه شهید رجایی تصریح کرد: علی‌القاعده این تصور می‌شود که باید گفته می‌شد: «لَا تَغْفَلْهُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ؛ آن‌ها را به غفلت از ذکر خدا نمی‌اندازد» اما قرآن کریم فرموده است: «لَا تُلْهِهِمْ؛ آن‌ها را به لهو نمی‌اندازد» گویا می‌خواهند بگویند که غفلت از خدا مساوی با لهو است و اگر انسان از خدا غافل شود، به لهو پرداخته است.

وی اضافه کرد: خداوند در ادامه آیات می‌فرماید: «يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ؛ از روزی که دل‌ها و دیده‌ها در آن زیرو رو می‌شود می‌هراسند» یعنی با این تعبیر این آیه شریفه، حرم اهل بیت (ع) مرکز نماز، مرکز ذکر و مرکز رفت‌وآمد اولیاء خداست. زیارت بالاتر از این؟ ما وقتی به زیارت می‌رویم، چه کاری انجام می‌دهیم؟ با ائمه هدی و اهل بیت (ع) سخن می‌گوییم، نماز می‌خوانیم، قرآن می‌خوانیم، نوافل را به جا می‌آوریم.

این محقق و پژوهشگر اظهار کرد: در حرم امام رضا (ع) برخی بزرگان را دیدم که بسیار مقید هستند که نماز شب خود را در حرم بخوانند. آنجا نماز شب ارزش دیگری دارد. بیتی است و خانه‌ای است که خداوند اجازه داده که «مرکز» باشد. ما چندین بیت و خانه داریم، ما شش خانه مربوط به پیامبر اکرم (ص) و اهل بیت (ع) داریم.

وی عنوان کرد: مدینه منوره، حرم رسول خدا (ص)، حضرت زهرا (س)، ائمه بقیع - امام مجتبی (ع)، امام سجاد (ع)، امام باقر (ع) و امام صادق (ع) - اولین حرم بعد از خانه کعبه است و جایی است که حرمت دارد و برخی فقها گفته‌اند که مسافر در تمام مدینه و تمام مکه می‌تواند نمازش را تمام بخواند، اینجا اصلاً حکم دیگری دارد.

میرباقری ادامه داد: البته اولین حرم، کعبه است که وقتی حضرت ابراهیم (ع) دیوارهای خانه کعبه را بالا بردند، دعاهایی انجام دادند. یک دعا همین بود که این سرزمین را سرزمین امن قرار بده، منطقه‌ای در حدود 4 فرسخ در 4 فرسخ، حرم امن الهی شد که الان هم احکامش برقرار است. حرم دوم - بعد از خانه کعبه - حرم پیامبر اکرم (ص) است. این بقعه مبارکه و آن روضه مطهره، جایی است که

خداوند اجازه داده که اولیاء خدا به آنجا می‌روند و صبح و شب به نوافل می‌پردازند.

وی با اشاره به حرم‌های بعدی، گفت: حرم سوم، حرم امیرالمؤمنین(ع) یعنی نجف اشرف است. حرم چهارم، حرم امام حسین(ع) یعنی کربلاست. حرم پنجم، کاظمین و حرم امام کاظم(ع) و امام جواد(ع) است. حرم ششم، سامراء و حرم امام هادی(ع) و امام عسکری(ع) است. حرم هفتم، مشهد مقدس و حرم امام رضا(ع) است.

میرباقری با بیان این‌که در اسلام هفت حرم مطهر داریم، عنوان کرد: اگرچه اولین آن‌ها کعبه است که قرآن کریم مسلمانان را به‌صراحت برای رفتن به آنجا دعوت می‌کند، اما درباره این شش حرم مطهر و بیوت مطهر آن، قرآن کریم این آیات را که گفتیم، بیان فرموده است.

وی تأکید کرد: قرآن کریم در ادامه می‌فرماید: «لِيَجْزِيَهمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِعَبْرٍ حِسَابٍ؛ تا خدا بهتر از آنچه انجام می‌دادند به ایشان جزا دهد و از فضل خود بر آنان بیفزاید و خدا [است که] هر که را بخواهد بی‌حساب روزی می‌دهد» خداوند وقتی بخواهد به افرادی که به این خانه‌ها می‌روند، پاداش بدهد، بهترین اعمال آن‌ها را ملاک پاداش قرار می‌دهد و چیزی از فضل خود نیز بر آن می‌افزاید، این اولیاء خدا که به حرم اهل‌بیت(ع) رفت‌وآمد دارند، خداوند با آن‌ها این‌گونه رفتار می‌کند.

میرباقری تصریح کرد: این مطلب شاید به این معناست که اگر خداوند بخواهد به این افراد، نمره نماز بدهد، از نمازهایش معدل نمی‌گیرد - چون همه نمازها با هم مساوی نیستند - بلکه بهترین نمازشان را انتخاب می‌کند و به آن نمره نماز می‌دهد. همچنین به عنوان مثال درباره انفاق هم بهترین انفاق را انتخاب کرده و به آن، نمره انفاق می‌دهد و همین‌طور درباره اعمال دیگر. علاوه بر این، خداوند از فضل خودش اضافه بر این‌ها هم به آن افراد عنایت می‌کند، خداوند هرکس را که بخواهد بی‌حساب به او روزی می‌دهد.

عضو هیئت علمی دانشگاه شهید رجایی عنوان کرد: خلاصه این‌که بحث زیارت ائمه هدی و اهل‌بیت(ع) در متن قرآن کریم آمده است، منتهی مثل نوع مباحث ولایت، بدون تصریح به نام و به صورتی که آیات ولایت - که به سبک خاصی است - بیان شده است. وقتی در این آیات غیرصریح دقت می‌کنیم، می‌بینیم که غیر از این مطلب، مراد این آیات، چیز دیگری نمی‌تواند باشد.

وی تصریح کرد: از اینجا به بعد، بالتبع، زیارت مراحل بعد مانند زیارت امامزادگان والامقام که حضرت ابوالفضل العباس(ع) و حضرت معصومه(س) نیز از آن جمله هستند، قرار می‌گیرد که تالی‌تلو ائمه(ع) هستند و در رتبه بعد از آن بزرگواران قرار می‌گیرند.